

1 december.

Hälsa Tryfena och Tryfosa som arbetar i Herren.

Rom 16:12

När människan gör vad Gud befäller och underlåter att göra vad han förbjuder, tjänar hon Gud fullkomligt. Gud give att i hela världen sådan gudstjänst vore allmän! Om vi ville rätt skicka oss i vårt kall, skulle vi hava gudstjänst icke blott i kyrkan, utan även i hemmet, i köket, i visthusboden, i verkstaden, på fältet, bland borgare och bönder! Då kunde ju en stackars tjänsteflicka känna glädje i hjärtat och säga: "Jag måste sköta köksbestyren, bädda, städa, rummen vem har ålagt mig allt detta? Det har mitt husbondefolk gjort! Men har åt dem givit sådan makt över mig? Det har Gud gjort. Det måste således vara sanning, att jag icke blott tjänar dem, utan även Gud i himmelen, ävensom att han har välbehag till sådan tjänst. Kan något saligare tänkas? Det är ju, som tjänade jag Gud i himmelen." Ja på sådant sätt skulle en människa under allt sitt arbete och sin möda kunna vara glad och frimodig. Hon behövde aldrig känna det svårt, om hon rätt skötte sin kallelse och sin tjänst.

2 december.

Ge Gud det som tillhör Gud.

Matt 22:21

Gud bjuder icke, att man skall giva honom intet och kejsaren allt. Att i Guds angelägenheter rätta sig efter kejsaren och icke efter Guds ord, det är alldeles detsamma, som om man satte kejsaren över Gud och fråntog Gud allt för att giva det åt kejsaren. Men sådant får icke ske. Gud tillstodder, att liv och gods, hus och hem äro kejsaren underdåniga, blott han själv får behålla hjärtat och regera det genom sitt ord och sin ande. Men om detta undandrages honom, om kejsaren jämte den makt, han övar över liv och gods, även tillvällar sig makt över hjärtat, så att var man skall tro och handla i gudomliga ting enligt kejsarens vilja, men icke enligt vad Guds ord lär och bjuder, då går det aldrig väl, såsom man väl kan se av, hur ila det i sådana fall har gått med de största monarker och konungar. Så ofta människan velat hava allt, utan att unna Gud något, har Gud ändå behållit sitt, men tyrannerna ha förlorat allt och bragts till undergång.

3 december.

Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren.

Matt 22:21

Kristus vill genom dessa ord låta överheten förstå, att hon icke må fordra eller utkräva mer än hon har rätt till. Gör därför skillnad mellan vad som är ditt och vad som du skall giva överheten af din egendom. Regenterna äro icke till för att göra människorna till idel tiggare, så att ingen får behålla något som sitt. Utan sedan överheten fått den ynnest och skatt och tull, som han skall hava, skola undersåtarna få hava sitt i fred, förvärva sitt uppehälle, hålla sig och de sina vid makt och förkovra sin timliga egendom. Om åter nöd inbryter och det gäller att för den allmänna välfärdens skull skydda sitt land, då må ingen spjärna emot, utan efter bästa förmåga med liv och gods bistå sin överhet. Men då ingen sådan allmän nöd finnes, må överheten icke regera som en tyrann eller pålägga undersåtarna för tunga skattebördor, utan låta allt stanna vid de vanliga, skäligen pålagorna. Annars tager hon vad som icke är hennes och uppväcker Guds vrede mot sig. Han är den, som brukar straffa tyranner genom att tillstodja, att de hemsökas av uppror, fiender och mera sådant.

4 december.

Flickan är inte död. Hon sover.

Matt 9:24

Lär dig här olikheten mellan en köttslig människas och en kristens sätt att se! En kristen kan, även då hans ögon blicka in i död, synd, helvete, förvisso säga: "Jag ser ingen död, jag känner ingen synd, ingen fördömelse, utan jag ser i och genom Kristus idel helighet, liv och salighet. Om jag även är fattig, känner jag likväl ingen fattigdom. Jag tycker mig hava nog av allt. Ty jag äger Kristus, som varje stund giver mig allt vad jag behöver, även när jag tycker mig hava intet." På samma sätt: När du ser en kristen människa ligga död, så se visserligen dina lekamliga ögon en död mänskrokropp, men tillslut då dina utvärtes ögon och öppna dina andliga ögon, som se på Guds ord allena. Då skall du finna, att den ifrågavarande människan icke är död, utan lever inför Gud.

5 december.

Jesus sade till honom: "Om du kan? Allt är möjligt för den som tror."

Mark 9:23

Så väldig är tron! Ja kunde vi tro och förlita oss på Kristus, skulle vi uträtta hur stora saker som helst. Varken djävul eller död skulle vara starka nog att kunna förhindra det. Så böra vi ock, om vi tycka oss vara fattiga, döda, begravna i synder eller hemsökta af pest och andra sjukdomar, komma ihåg, att inför Gud har allting ett helt annat utseende. Därför må vi med glädje säga: Om också fattigdom, pest och död äro för handen, veta vi dock såsom kristne varken av fattigdom, död eller pest. Min Herre Kristus äger inom sig idel rikedom, hälsa, helighet och liv. Även om jag icke ser detta med mina lekamliga ögon, behöves det blott ett ord af honom för att jag må se, att detta är visserligen sant.

6 december.

Gräm dig inte över den som har framgång, som gör upp onda planer.

Ps 37:7

Det förtryter dig att du måste känna på motgången, oaktat din sak är rättvis, du kommer ingen väg, så gärna du än ville det. Men på samma gång märker du, hurusom det går den orättfärdige väl, oaktat all hans ondska; det finnes till och med ett sant ordspråk, som säger: ju större skälm, dess bättre lycka. Käre vän, var vis och låt icke detta göra dig vankelmodig, utan bida efter Herren, på det att ditt hjärtas begär omsider måtte varda rikligen uppfyllt. Ännu är tiden icke inne, ännu måste skälmarna hava framgång, till dess att deras tid skall hava en ända. Under tiden måste du anbefalla dig i guds händer, hava din lust i honom, låta hans vilja behaga dig, så att du icke må hindra hans verks framgång i din varelses innersta, såsom de göra, vilka icke upphöra med sin dårskap, förr än de antingen sökt att fördärva eller ock alldeles fördärvat sin sak.

7 december.

"Vi har eld och ved, men var är lammet till brännoffret?" Abraham svarade: "Gud kommer att utse åt sig lammet till brännoffret, min son."

1 Mos 22:7-8.

Det förhåller sig med tron på sådant vis, att hon äger förmåner, som hon varken ser eller känner och hon umgås med dessa, såsom hade hon dem i sina händer. Trons enda tröst är att veta, att Gud icke ljuger eller bedrager. Så förhåller hon sig i alla stycken. När man en gång skall dö, när döden träder för ens ögon och man måste gå utan att veta, var man vid nästa steg skall sätta sin fot, då bävar och stapplar och frågar otron: vart skall jag taga vägen, o den som visste, vart man skall komma! Hon vill alltid se och känna, var hon skall vara. Men då hon icke får svar, måste hon förtvivla. Tron däremot tänker på detta sätt: Jag vet icke vart jag kommer, vet blott, att jag måste bort, jag ser intet, känner intet. Jag vill anbefalla mig i hans händer som säger i psalmen: "Kasta din omsorg på Herren, han skall hjälpa dig." Och sedan vill jag fara hädan i frid, ty jag vet, att han icke skall svika. Så äger den troende livet, fastän han icke ser det, ja fastän han ser endast motsatsen till livet. Och vad litar han på? Allenast därpå, att Gud har sagt, att han icke vill låta någon komma på skam, som förtröstar på honom.

8 december.

Folket där var öppnare än de i Tessalonike. De tog emot ordet med stor villighet och forskade varje dag i Skrifterna för att se om det stämde.

Apg 17:11

När man tillrättavisar dem bland de andliga, som äro på syndens vägar, heter det strax, att man angriper hela adelsståndet. Detta är verkligen en nobel tydning af mina ord, men mig gör en sådan förvrängning intet. Vi banna eller smäda sannerligen icke adelsståndet, såsom stånd betraktat, utan anse det vara en mycket dyrbar klenod. Men det är den skamligt levande adeln, som vi måste banna, när den vill begagna sitt adelskap som täckmantel för sin ondska. En rätt adelsman är den, som fruktar Gud, ärar hans ord, är sin herre och furste lydig och trogen, dugligt och redligt härskar i sitt hus samt beskyddar sina fattiga underhavande och är angelägen om deras väl, så gott han kan. Dålig är den adelsman, som föraktar Guds ord, lever otuktigt och utsvävande, är stolt och högmodig, ockrar och prejar fattigt folk samt är otrogen och olydig mot sin herre och furste. Och sådan dålig adel är nog vanligare än den goda adeln.

9 december.

Jag ropade till Herren i min nöd, och han svarade mig.

Jon 2:3

Till Herren, till Herren, till ingen annan än till honom, fastän han straffar i sin vrede, måste du ropa. Men du måste ropa så, att Gud vill svara dig, d. v. s. ropa med ett hjärtas tro, som icke låter sig nedslås af nöden utan genom Andens bistånd flyr till den vredgade Guden och söker hans nåd, mitt under det att synes vred. Man skall lämna åt Gud att straffa, men på samma gång trösta på hans godhet. Märk här väl, hur skarpsynt det troende hjärtat måste vara, som visserligen är omgivet av idel straffande vrede, men varken får se eller känna straff eller vrede, utan blott nåd och godhet; med andra ord: det vill vare sig se eller känna de förra, huru uppenbart de än äro tillstädes, utan det vill blott se och märka Guds nåd, om denna också är på det djupaste fördold. Se här vad det gäller, då man vill komma fram till Gud. Man måste bryta sig väg genom hans vrede, straff, onåd såsom genom idel törnen ja såsom genom idel spjut och svärd.

10 december.

Deras beskydd har vikit ifrån dem, men Herren är med oss. Var inte rädda för dem.

4 Mos 14:9

Den som drager ut i härnad och går i striden med ett gott samvete, han skall alltid komma att strida väl, ty det slår icke fel, att den som äger ett gott samvete, han äger även stor frimodighet och ett käckt hjärta. Är hjärtat käckt och modet stort, så är även handen kraftigare att slå till, och både ryttare och häst dugligare. Då lyckas allting bättre, alla förhållanden och omständigheter förena sig till vinnande av den seger vilken Gud också till sist giver. Men är samvetet fridöst och irrande, kan hjärtat icke vara käckt. Det är otänkbart annat än att det onda samvetet verkar feighet och försaghet. När åter råa och ogudaktiga människor draga ut bland soldatskarorna och uppträda som dumdristiga våghalsar, så beror deras öde på krigshären i dess helhet, antingen denna nu vinner eller förlorar. Dessa sällar äro inställda här och där i leden och få dela lott med den övriga hären, denna må nu kämpa med gott eller ont samvete. Men aldrig blir seger beskärd för deras skull. De utgöra icke krigshärens kärna, utan blott dess skal.

11 december.

Den som faller på den stenen blir krossad, och den som stenen faller på blir söndersmulad.

Matt 21:44

Ack Herre Gud! det måste bli en ojämn strid, när skrala lerkärl vilja strida med klippor! Ty under alla förhållanden blir det lerkärlen, som förlora. Falla de mot klipporna, gå de alldeles sönder, och falla klipporna på dem, så krossa klipporna lerkärlen. Därför må man tillråda dessa att förbliva lerkärl och stanna kvar i köket, så att de icke understå sig att draga ut i fält för att kriga med klippor och berg. Därför säger också Kristus: "Käre, stöten Eder icke på mig, låten mig få vara klippan och låten mig vara i fred. Varom icke, så säger jag Eder för sant: jag är en klippa, som icke fruktar, om några lerkärl äro stora och uppblåsta – ju större de göra sig, dess lättare äro de att träffa och sönderkrossa. Jag blir heller icke rädd om de hava stora munnar och håll samt med dem skrika och utskämma mig, såsom mäktade ingen bringa dem till tystnad. Ty därmed äro de icke på minsta vis tryggade, utan blott lättare att sönderkrossa, och det så i grund att varken mun eller håll finnes kvar, icke ens en skärva, i vilken man, för att använda Jesaias ord, kan hämta så mycket som ett kol."

12 december.

Men nu när ni känner Gud, eller än mer är kända av Gud, hur kan ni då vilja vända tillbaka till dessa svaga och fattiga makter och bli slavar under dem igen?

Gal 4:9

Det är farliga saker på färde, när villolärer, tvedräkt, partier uppstå bland sanna kristna, ty samvetena förryckas och vilseföras, och *innan man anar, äro människor ryckta från nåden i anden till att göra utvärtes ting till huvudsak.* Vaksamhet är här af nöden. Mitt vänliga, varnande råd är, att I mån se Eder väl före och rikta eder uppmärksamhet på den frågan: *Vad är det som, som väsentligen gör en människa till en kristen.* Låt för allt i världen ingen annan fråga vara så viktig för Eder som denna. Om ett spörsmål väckes av någon, frågen strax: Käre, är denna sak av någon betydelse eller icke för en kristen? Är den det icke, låten den icke bliva en huvudsak, gören så litet väsen därav som möjligt. Den åter, som är för svag att så handla, han må taga sig betänketid med svaret och bida, tills han får se, hur andra kristna göra. För min del har jag, Gudi lov hittills rätt och sunt hållit mig vid trons huvudstycken. Om någon förnekar detta, är han orättvis. Jag hoppas att ingen heller kan säga, att jag i fråga om uppfattningen av de yttre gärningarne (det enda för vilket falska profeter ha intresse) har lärt annat än vad rätt är.

13 december.

Till Guds undervisning, till vittnesbördet! Om de inte talar enligt detta ord finns det ingen gryning för dem.

Jes 8:20

Gud vill icke giva sin Ande eller tro åt någon på annat sätt än genom det yttre ordet eller sakramentet. Falska profeter omvända detta förhållande. Guds anordningar av det yttres motsvarighet mot det inre slår man med hån och bespottelse i värdet och förbigår dem för att endast få höra talas om Anden. Man säger: "kan väl en handfull vatten rena en människa från hennes synder? Anden, Anden, Anden måste verka allt invärtes. Eller kan bröd och vin hjälpa mig? Nej, nej andligen måste man äta Kristi lekamen." Den som icke känner djävulen skulle vara färdig att om sådana människor tro, att de hava den helige Ande hos sig i femdubbelt mått. Men frågar man dem, hur man skall komma till undfåendet av denna höga andlighet, så hänvisa de dig icke till Guds yttre ord eller till evangelium, utan till ett tillstånd av lättja, sägande: "Var stilla, så skall du få erfara, att den himmelska rösten skall komma och att Gud själv vill tala med dig." Här kan du se, hur fienderna till Guds ordningar uppspärra sina munnar med ropen: Ande, Ande, Ande, under det att de samtidigt nedriva alla broar och bryggor och vägar och stigar, på vilka Anden skulle kunna komma till dig, nämligen dopet, nattvarden, Guds ord. Du kan se, att de icke vilja lära dig, hur Anden skall komma till dig, men väl, hur du skall finna vägen till Guds Ande, vilket ungefärligen är detsamma, som om du skulle läras att fara på skyarna eller rida på vindarne. Vad säger du om dessa stallbrödet? Blir det dig klart, vars andas barn de äro?

14 december.

En Gud som är allas Far, han som är över alla, genom alla och i alla.

Ef 4:6

Var helst i världen en kristen kyrka finnes, har hon intet annat evangelium, intet annat Guds ord, intet annat dop, ingen annan nattvard, ingen annan Ande och tro, ingen annan Kristus och Gud, intet annat Fader vår, ingen annan bön, intet annat hopp om evigt liv än vi hava i vår kyrka. Ingen kyrkas lärare hava företräde framför vår kyrkas biskopar, kyrkoherdar och predikanter, ingen är den andres herre eller dräng, alla hava ett hjärta oh sinne, allt som hör till en kyrka finnes inom lala kyrkor. Visserligen kan den ene predikanten så väl som den ene enskilde kristne hava starkare tro, olika gåvor, flera gåvor än den andre; den ene förstår att utlägga skriften bättre än den andre, en annan har gåvan att mera praktiskt handleda sin församling, en annan predikar bättre, en annan kan bättre pröva andarne, en annan kan bättre trösta de bedrövade, en annan har bättre talgåva o. s. v. Men alla dessa gåvor utgöra ingen verklig olikhet och grundlägga inget förmyndarskap inom kyrkan, ja de göra ingen människa till en kristen; snarare måste man vara en kristen först, innan man äger sådana gåvor.

15 december.

Herren är vid din högra sida, han krossar kungar på sin vredes dag.

Ps 110:5.

Här ser du vad Skriften håller världens stora konungar och herrar för. Det är, som om den sade: Man borde för denna texts skull bedja Gud bevara sig för att bli konung. En människa borde bli förskräckt, när hon hör, att man kallar henne konung. Det måste kännas svårt, när höga herrar tvingas och höra sådana ord offentligen sjungas eller uttalas och att i Skriften utpekas som fiender till den man, som är deras överstepräst och frälsare, som köpt och återlöst dem med sitt blod och som givit dem gåvan att vara konungar och sitta på sina troner. En konung eller en furste må stoltsera och brösta sig hur mycket han vill över sitt namn, han må trotsa på sin stora makt och ära och egendom, så måste han dock här höra sådant, som borde komma håren att resa sig på hans huvud, borde komma honom att förskräckas för sig själv och önska att han aldrig varit född till furste eller herre. Det enda han kan göra är att ödmjuka sig för den rätte Herren och för hans fötter nedlägga sin krona, sin makt och sin ära.

16 december.

Du ska inte i någon rättssak förvanska rätten för den fattige som du har hos dig.

2 Mos 23:6

Många rättslärde finnas, som icke vilja åtaga sig något mål emot de mäktiga, emedan de hellre vilja samla sig penningar än blottställa sig för något obehag. För att icke stöta sig med någon, visa de från sig sådana uppdrag, där fattigt folk kunde behöva deras hjälp. Sådana rättslärde, som sköta sitt yrke, icke för det rättas skull, utan för slem vinnings skull, därför att de hava anseende till människor dem ville jag kalla guld- och silvertrålar. Låt se! Penningarna rulla lätt in i deras fickor, men de rulla ut lika lätt. En dag skall det vara mycket bättre att aldrig hava varit en rättslärd än att nödgas höra en Lasarus klagan: ”Denne rike rättslärde ville aldrig hjälpa mig mot höge herrar, utan höll alltid mutor och penningar kärare än lag och rätt.”

17 december.

Men denna skatt har vi i lerkärl.

2 Kor 4:7.

Därför att den onde anden vet, att det är så, lämnar han ingen möda osparad, utan arbetar våldeligen därpå att få lerkärlen sönderslagna, ty de äro ställda så rakt i ögonen på honom, att han icke kan fördraga. Deras åskådande. Vår Herre Gud ser på detta till en tid och låter oss klämmas mellan sköldarna, på det att vi genom egen erfarenhet må lära oss, att Guds ord, som förefaller så litet och svagt och eländigt, är starkare än djävulen och helvetets portar. Fienderna må storma fästet, de skola förvisso finna, att den stormning skall kosta dem svett och möda, men de skola intet vinna, ty här skola de – såsom Kristus sagt – träffa en klippa, mot vilken de icke förmå något. Låtom oss därför lida vad oss är förelagt att lida, på det att vi må erfara att Gud vill hjälpa oss, skydda oss och beskärma oss mot denne fiende och hela hans anhang!

18 december.

Vår nöd, som är kortvarig och väger lätt, bereder åt oss en väldig och överväldigande härlighet som väger tungt och varar för evigt.

2 Kor 4:17.

Enär vi veta, att det är Guds goda och behagliga vilja, att vi skola lida, och enär Guds ära aldrig bättre låter sig ses och förnimmas än under vårt lidande, enär vi vidare äro sådana människor, som icke utan lidande kunna vara ståndaktige i ordet och i tron, samt då vi slutligen äga det stora sköna löftet, att det kors, som Gud pålägger oss, icke är något obetydligt, utan en kostlig, dyrbar klenod – varför vilja vi då undandraga oss lidandet? Varför vilja vi som trotsiga sällar undfly lidandet? Vi hava dock den trösten och de löftet, att Gud icke för alltid vill kvarhålla oss under lidandet, utan hjälpa oss därutur, om också alla människor förtvivlade om den hjälpen. Om det också ser mörkt ut, och om du också måste hava en smula svårt – nå väl tänk på, att man icke alltjämt kan hava goda dagar. Bättre, ja tusen gånger bättre är att lida för Kristi skull, som tillsagt oss tröst och hjälp under lidandet än att lida för djävulens skull, som vill låta oss förtvivla och gå förlorade utan tröst och hjälp.

19 december.

Vi har nämligen funnit att den här mannen är en samhällsfara som sprider oro bland judar över hela världen.

Apg 24:5

Alla människor klaga och ropa: "Evangelium åstadkommer ofrid och tvist och oordning i världen, och sedan det började förkunnas, är tillståndet sämre än förr, när allt gick sin stilla, jämna gång utan förföljelser, och människorna levde tillsammans såsom vänner och grannar." Men sådana dumma pratmakare må man svara: "Det kan icke och får icke tillgå stilla och lugnt här i världen. Hur skulle sådant vara möjligt i en värld, där den djävul regerar, som är en dödsfiende till evangelium?" Nej, hoppas aldrig någon frid och råd, så länge Kristus med sitt evangelium anfaller djävulens rike! Och ve den frid och den maklighet, som i förra tider var rådande, som man nu så begärligt önskar tillbaka, ty detta lugn är det säkra tecknet därpå, att djävulen regerar med all makt och att ingen Kristus synes till! Och jag fruktar tyvärr, att det på nytt skall gå på detta sätt, att evangelium allt för snart kommer att taga från oss tyskar, något som dessa skrikhalsar på allt sätt eftersträva.

20 december.

Hämnas inte, mina älskade, utan ge rum för Guds vrede.

Rom 12:19

Håll därför din hand tillbaka och lämna rum för herrens vrede och för hans straffande rättfärdighet. Låt honom handla ty han är den, som icke lämnar någon ohämnad, och han är den, som straffar hårdare till och med, än du kan önska. Fienden har nämligen icke angripit endast dig, utan mycket mera Gud själv, han är redan hemfallen åt hans vrede, vilken han icke skall undkomma lika litet som någon annan hittills undkommit densamma. Varför skall du vredgas, då Guds vrede som är oändligen mycket större och svårare än hela världens vrede och straff, har övergått honom och redan hämnats på honom mer än du någonsin kan hämnas? Han har dock icke gjort dig tiondelen så ont som han gjort sig själv: Varför vill du då bannas och hämnas? Du ser ju, att han ligger under en svår dom – förbarma dig hellre över hans elände och bed för honom, att han må bliva därutur och bättra sig.

21 december.

Herren är min del, det säger min själ, därför hoppas jag på honom.

Klag 3:24

Världen må förbliva värld, hur girigt hon än söker att roffa till sig allt. Hon måste dock till sist lämna allt efter sig och även lämna oss något. Det enda Ismael fick var en flaska vatten, som Abraham hängde om hans hals, då han lät honom gå. Vi däremot hava en bättre del, som kallas det andliga goda och den himmelska välsignelsen. Så är ju allt rättvist delat. Världsbarnen må gärna behålla sitt myckna goda, vi vilje icke hava det, även om de kastade det efter oss. Vilja de åter beröva oss det andliga goda, som vi hava, så försvara vi vårt gods och vår grund och vårt arv, som är oss givet för evigheten. De må gärna skryta med sitt, som i dag kommer och i morgon går och för vars skull de beröva sig delaktighet i vårt arv, som vi dock så gärna ville dela med dem. Ty även om de därav taga en del för sig, hava vi i alla fall kvar tillräckligt; vi kunna mycket väl bära denna förlust.

22 december.

På nödens dag söker jag Herren.

Ps 77:3

Den illistige djävulen plågar både mig och andra. Ofta har han bevisat mig en sådan ondska, att han, när anfäktningar och bekymmer påkomma, vare sig de nu äro framkallade genom andlig eller lekamlig nöd, genast blandar sig däruti och söker bringa det därhän, att man må förtära sig själv. Han rycker oss från bönen och gör oss så yra i våra huvuden, att vi icke ens komma att tänka på att bedja. Innan vi hinna till bönen begynnelse, har han ställt så till, att vi redan till hälften marterat oss själva till döds, ty han vet allt för väl, vad bönen förmår att uträtta. Därför söker han att störa oss på alla upptänkliga sätt, så att man icke må börja att bedja. Vi borde därför vänja oss att, så snart ångest och nöd begynner, genast falla ned på våra knän och framlägga vårt elände inför Gud, ty då bleve oss hulpet. Bönen är ett kostligt läkemedel, som ofelbart hjälper, som aldrig sviker, m man blott vill anlita det.

23 december.

Allt vad ni vill att människorna ska göra för er, det ska ni också göra för dem.

Matt 7:12

Om du är en hantverkare, har du din bibel förlagd både i din verkstad, i din hand och i ditt hjärta. Överallt förkunnas och lära det för dig, huru du skall handla mot din nästa. Du må se på dina verktyg, på din nål, på din fingerborg, på ditt ölfat, på dina kramvaror, på din våg och ditt alnmått – på allting kan du se detta språk vara skrivet; du skall icke kunna se någonting, utan att det faller dig i ögonen. Intet av de ting, som du dagligen handskas med är så ringa, att det icke predikar för dig utan återvändo om det sagda, om du blott vill höra. Du har ingen brist på dem, som predika för dig: Du har lika många predikanter som du har affärer, varor, verktyg och andra saker i ditt hem och i din gård. Alltsammans ropar till dig med full hals: Käre behandla mig, när du använder mig inför din nästa, såsom du vill, att din nästa skall behandla det goda, som han har, till din nytta.

24 december.

Låt inte ditt hjärta avundas syndare.

Ords 23:17

Om du giver noga akt på, hur människor tro och leva, skall detta göra dig stor förargelse. En var kristen bör leva så i världen, som om han levde här ensam. Kristi ord och evangelium skall för honom gälla såsom det allra största, som finnes på jorden. Han skall tänka på detta sätt: "Om jag också ser, att mina grannar och hela staden, ja hela världen leva på sitt vis och hava medhåll av allt, som är stort och förnämt och rikt, af furstar och herrar, så har jag i stället en vän, som är större än allesammans, nämligen Kristus och hans ord. Därför är jag icke ensam, om jag ock vandrar min väg ensam. Emedan jag äger Guds ord, har jag Kristus hos mig och därjämte alla kära änglar och heliga från världens begynnelse, så att jag i själva verket har en mycket större skara och en härligare samling omkring mig än det i närvarande stund finnes människor på hela jorden, om jag också icke kan se denna skara med mina ögon. I stället måste jag skåda och bära på den grämseln, att många människor övergiva mig samt leva och vandra på ett motsatt sätt mot mig."

25 december

Salig är den som inte tar anstöt av mig.

Matt 11:6

Det är i sanning en sällsam förargelse, denna världens förargelse över en Kristus, som uppväcker döda, giver blinda deras syn, låter döva höra och predikar evangelium för de fattige. Hurudan Gud vill väl den människa hava, som anser en sådan frälsare vara en djävul? Men saken är den, att han vill skänka oss ett himmelrike, och människorna vilja hava ett rike av denna världen. Han vill giva oss säkra, oförgångliga, eviga, saliga, himmelska skatter, men världen vill hava jordiska, förgångliga, ändock hon har mera sorg och bekymmer än lust och fröjd av sådana ägodelar. Här är den stora skillnaden, och här hava vi förargelsernas orsak.

26 december.

Den som lyssnar till er lyssnar till mig.

Luk 10:16

Vilken utsäglig nåd det är af Gud att tala med oss genom sitt ord och tala så nådigt med oss, att han därigenom förkunnar och tillbjuder oss sin saliga frid och sitt eviga rike! Men, käre Herre Gud, varför bliva vi icke, mänskligt talat, stolta och högt strävande över detta, så att vi berömma oss af att Gud talar med oss så vänligt och hjärtligt om evigt liv, frid och salighet? Skam dig, du skändliga leda otro, som rövar från oss denna stora härlighet! Ve dig för evigt, du förbannade värld, som är döv med hörande öron och blind med seende ögon, du som alltid vill vara och förbliva självrådig.

27 december.

Sackeus, skynda dig ner, för i dag måste jag gästa ditt hem.

Luk 19:5

Sackeus var en publikan, men han bar ett skönt namn, ett sådant som andra publikaner och alla, som vilja bliva saliga måste söka att förvärva sig. Sackeus betyder nämligen: *Ren*, och David kallar Gud själv med detta namn i 51:a psalmen då han säger: På det att du må förbliva ren i din dom. Gud vill gärna bo och kan icke heller bo annorstädes än i sackeushus, d. v. s. i deras hus, som vilja låta Herren vara ren och hava rätt i sitt ord. Sådana kallar han Sackeus, d. v. s. rena och ostraffliga människor, såsom de å sin sida kalla honom Sackeus, då de giva honom rätt i hans ord, där han säger, att vi alla av naturen äro syndare och vredens barn, som måste leva av hans nåd allena.

28 december.

Han lyfte upp dem och bar dem ständigt i forna dagar. Men de var upproriska och bedrövade hans helige Ande. Därför blev han deras fiende, han stred själv mot dem.

Jes 63:9-10

Allt för mycket fresta vi, människor Gud, då vi aldrig lämna honom i fred utan reta honom med förbittrade vredesutgjutelser, ända till dess att han låter ovädret bryta lös över oss. Hur skall den käre Guden kunna göra på annat sätt? Man vill ju varken höra eller se, och här hjälpa varken lärdomar eller böner eller förmaningar eller anropande eller tårar; här hjälper icke ödmjukhet, icke tålmod, icke hot, icke under eller tecken. Vi likasom tvinga Gud till vrede, så mycket vi kunna, och vi vilja på inga villkor unna honom att vara oss nådig, hur gärna han än önskar. Detta vi må sannerligen icke förundra oss över, om den käre Fadern i himmelen en gång allvarligen tillrättavisar oss. Vad vill han annat göra, då vår synd och otacksamhet bär mogna, ja övermogna frukter. Vi äro lika judarna, som kärlekslösa och otacksamma, förkastade Kristus och hans apostlar.

29 december.

Jag har arbetat mer än alla de andra – fast inte jag själv, utan Guds nåd som varit med mig.

1 Kor 15:10

Vad jag har uträttat, det har jag uträttat i tjänst hos Gud för de kära kristna till hans ära, som tronar därovan och som alla stunder i mitt liv gör mig så mycket gott, att, om jag också arbetade tusenfalt mera än jag gör med bibelordets översättande, har jag dock därmed icke förtjänat att leva en enda timme eller att hava ett av mina ögon friskt. Allt vad jag är och har, är alltsammans nåd och barmhärtighet, förvärvat genom Kristi dyra blod och ångestsveit, varför jag ock med glädje av fullaste hjärta i allt vill tjäna och ära honom. Om fienderna baktala mig – nåväl, så taga de fromma kristna med deras Herre Kristus mig i försvar; och jag är redan alltför rikligt belönad, om blott en enda verklig kristen erkänner mig för en trogen arbetare. Jag frågar icke efter motståndarne, de äro icke värda att gilla mitt arbete, och det skulle i grunden göra mitt hjärta ont, om de berömde mig. Deras förtal är min högsta ära och berömmelse, jag förbliver i alla fall en doktor och därtill en märklig doktor. De kunna icke taga mitt namn från mig, så länge jag lever. Det vet jag förvisso.

30 december.

På denna klippa ska jag bygga min församling, och helvetets portar ska inte få makt över den.

Matt 16:18

I som skolen leva efter mig, bedjen, läsen flitigt Guds ord, vården trons lilla rykande veke, varen vaksamme och rustade, såsom om I varje stund väntaden, att djävulen skulle slå in en ruta eller ett fönster hos Eder, eller nedbryta dörrar och tak för att utsläcka ljuset! Han dör icke före den yttersta dagen. Du och jag skola dö, men när vi äro döda, förbliver han dock densamme som han alltjämt har varit och upphör icke med sitt rasande. Gud vare oss nådig! – Dock må vi aldrig tro, att det är vi, som kunna uppehålla Kristi kyrka lika litet som våra förfäder hava kunnat det eller våra efterkommande skola kunna det, utan Herren allena har hållit henne vid makt, såsom han ännu gör det och skall göra det enligt sitt ord: Jag är när Eder alla dagar intill världens ände. Jesus Kristus är densamme i går och i dag, han som var och som är och som vara skall. – Ja så är hans namn, och sådant namn varken har eller får någon annan.

31 december.

Många samarier från den staden kom till tro på honom genom kvinnans ord. Många fler kom till tro på grund av hans ord.

Joh 4:39, 41.

Ack att Gud ville, att mina och alla andra lärares utläggningar af skriften förstördes, blott det kunde gå så, att var och en kristen själv toge framför sig det rena Guds ord sådant det föreligger i bibeln. Af allt mitt myckna ordande kan man se, hur outsägligen olika Guds ord är emot alla mänskliga ord, hurusom ingen människa förmår att med alla sina ord genomtränga och förklara ett enda af Guds ord. Guds ord är något oändligt stort, det måste betraktas och begrundas med ett stilla sinne, såsom det också heter i den 83:e psalmen: "Jag vill höra vad Gud själv talar i mig." Den, som icke samlar sitt sinne till stilla begrundan, skall aldrig kunna fatta det. Och om man kunde rätt fatta det utan all utläggning och förklaring, då vore ju mina och alla andras utläggningar mer till händer än till gagn. Därför, ina kära kristna, till skriften, till skriften! Låten mina och alla andra lärares utläggningar blott vara såsom ställningar kring en byggnad, så att vi alla, var och en i sin stad, själva måtte fatta och smaka och förbliva vid Guds klara ord, ty där bor Gud själv i sitt Sion. Amen.